

In memoriam Dr. Ménesi László

(1929-2018)

Dr. Ménesi László a Kun utcai Égés-sebészeti Osztály, majd későbbiekben a Fővárosi István Kórház-Rendelőintézet Kun utcai Kórháza Égés- és Plasztikai Sebészeti Osztály osztályvezető főorvosa, életének 89. évében elhunyt. Hosszú pályafutása alatt múlhatatlan érdemeket szerzett a felnőtt égési sérültek ellátásában, az ehhez szükséges modern technika elsajátításában és alkalmazásában, valamint ennek a tudásnak az átadásában.

Egyetemi tanulmányai alatt mentőtisztként dolgozott, hogy kereset nélkül maradt édesanyját eltartsa míg édesapja a recski fogolytáborban volt. 1953-ban végzett a Pázmány Péter Tudományegyetem Orvosi Karán. 3 év orvostiszti szolgálatot követően a Magyar Néphadsereg Központi Kórházában, mint polgári orvos kapott munkát. 1959-ben sebész-, 1961-ben traumatológiai szakvizsgát szerzett. Plasztikai sebészeti ismereteit Dr. Zoltán János mellett tanulta, gyakorolta. 1968-ban megalakult a Magyar Sebész Társaság Plasztikai Szekciója, melyen javaslatot tettek a plasztikai szakvizsga bevezetésére. Addigi plasztikai sebészeti tevékenysége alapján a szakorvosi cím vizsga nélküli elnyerésére javasolták.

1975-től vezette a Kun utcai Kórház Égés-sebészeti Osztályát. Elégtelen személyi és tárgyi feltételekből kiindulva az 1980-as 90-es évekre korszerűen felszerelt, modern elvek alapján működő égésellátást szervezett. Az osztályon meghonosította a kézsérültek korai ellátását, az égett kéz késői rekonstrukcióját, komplex kezelését. Munkatársai sorra megszerezték a plasztikai sebészeti szakvizsgát. Ezzel párhuzamosan a plasztikai profil egyre nagyobb teret nyert. Ez a változás az osztály nevében is megnyilvánult, és az Égési- és Plasztikai Sebészeti Osztály nevet kapta. A fiatal orvosokat nagy szeretettel és türelemmel tanította. A tőle kapott tudás, a betegek szeretete, az új módszerekre való fogékonyság segítségével mind a pályán maradtak. Munkatársai tisztelték nagy munkabírását. Tanítványaiból többen osztályvezető főorvosok lettek.

Részt vett a Traumatológus Társaság Égési Szekciójának megalapításában. 1974-től vezetőségi tagja, majd 1984-92-ig a szekció elnöke lett. Az MST Plasztikai Sebészeti Szekciójában is vállalt tisztséget. 1981-1986-ig vezetőségi tag, 1986 és 1990 között a szekció titkára. Nagy szerepe volt a két szekció társasággá válásában. 1986-tól a Magyar Kézsebészeti Társaság vezetőségi tagja. 1988 és 1992 között az Magyar Égési Egyesület elnöke lett, 1990 és 1994 között a Magyar Plasztikai és Égéssebészeti Társaság vezetőségi tagja volt.

1998-ban nyugdíjba vonult, de visszatért az égéssérültekhez. 2002-től 2015-ig a Magyar Református Egyház Bethesda Gyermekkórház Égéssérült Gyermekeket Gyógyító Országos Központban vállalt ismét szerepet. Nagyatyai szeretettel bánt a sérült gyermekekkel. Nem sajnálta éjszakáit is rájuk áldozni.

Gyógyító és tudományos munkáját több alkalommal elismerték. 1983-ban kiváló dolgozó lett, 2003-ban a Magyar Plasztikai Helyreállító és Esztétikai Sebész Társaságtól Zoltán János díjat kapott. 2008-ban Frank György díjjal jutalmazta munkásságát a Magyar Égési Egyesület. 2017-

ben Batthyány-Strattmann László díjjal jutalmazták az égéssérült gyermekek gyógyulásáért végzett áldozatos szakmai munkájáért.

Szilárd családi hátteret tudhatott magáénak. Felesége mindenben támogatta. 3 gyermeket neveltek fel Istenbe vetett szilárd hittel és nagy-nagy szertettel.

Mind közvetlen munkatársai, mind más szakmákban dolgozó kollégái nagy tiszteletben tartották, és egy értékes, szeretetet adó ember emléke maradt meg bennük.

Dr.Csorba Éva